

tjenester, kan jeg jo generelt henvise til, at det er længe siden, at man forlod de rigide grænser for, hvad offentlige institutioner må beskæftige sig med.

Efter de generelle bevillingsregler for statslige institutioner kan de lave indtægtsdækket virksomhed i tilknytning til de formål, som de i øvrigt har. Sådant en virksomhed er i princippet kommerciel. Den skal være fuldt indtægtsdækket, og der skal ske en særskilt regnskabsføring af den, sådan at virksomheden ikke finansieres ved hjælp af offentlige midler.

For universiteternes virksomhed vil det sige, at de som indtægtsdækket virksomhed f.eks. kan udbyde rekvirerede forsknings-, efteruddannelses- og konsulentopgaver. For Risøs vedkommende gør der sig det helt særlige forhold gældende, at Risø er en statsvirksomhed, og en statsvirksomhed har inden for sit formål fuldt ud adgang til at agere på et kommercielt marked, herunder ved markedsføring. Området for Risøs kommercielle aktiviteter vil typisk være i forbindelse med egne patenterede produkter, der kan også være tale om udviklingsopgaver eller konsulentbistand og bestråling og ting, der ligger i den boldgade.

Der gælder særlige regler for markedsføring, sådan at private ikke påføres en ubillig konkurrence for offentlige midler.

Og til sidst blot den oplysning, at reglerne for indtægtsdækket virksomhed og statsvirksomheder jo er udførligt reguleret i budgetvejledningen.

Søren Kolstrup (EL):

Jeg er meget vel med på, at formålsparagraffen for og lovgivningen bag sektorforskningsinstitutionerne er meget bred. Det er klart. Men tilbage bliver spørgsmålet: Når Risø f.eks. vil udvikle en metode, som de selv skriver, der kan understøtte strategiske beslutninger med henblik på en kommercialisering af gensplejede planter, hvad enten man så karakteriserer det som værende på højt eller lavt niveau, finder ministeren ikke, at der så er en modsætning mellem at udføre en sådan aktivitet, som jo ikke blot er et led i en almindelig kommercialisering, men en understregning af, at nu vil man træffe strategiske beslutninger herom; er der ikke en modsætning mellem det på den ene side og så det forhold, at Risø samtidig er en offentlig institution, der skal rådgive?

Spørgsmålet er så, hvor sektorforskningens særpræg bliver af, hvis den både skal rådgive

og markedsføre, og jeg antager, at hvis den f.eks. skal rådgive omkring gensplejsning, skal det være på et rimelig uvildigt grundlag. Finder ministeren, at det kan lade sig gøre at rådgive på et uvildigt grundlag, hvis man har fingrene så at sige meget langt nede i klejnekassen?

Forskningsministeren (Birte Weiss):

Jeg mener ikke, at adgangen til at udføre indtægtsdækket virksomhed har noget som helst med at have fingrene nede i klejnekassen at gøre.

Det er en ret, som universiteterne har, og det er en ret, som sektorforskningsinstitutionerne har, og dermed er der også udviklet et til tider meget fornuftigt samarbejde mellem det private erhvervsliv og folk, der i perioder forsker for det private og i andre perioder forsker for et universitet eller en sektorforskningsinstitution.

Der er jo også tale om, at der kan være blandingstilfælde, og som hr. Søren Kolstrup ved, er der i øjeblikket et arbejde i gang med at lave et regelsæt, der præciserer, hvordan en lang række ting på det område skal foregå.

Men når jeg bliver spurgt, om jeg mener, at der er en modsætning mellem de forskellige typer funktioner, så synes jeg, at erfaringerne viser, at det er der normalt aldrig, og at der reelt er tale om en helt fornuftig udveksling af erfaringer mellem forskellige sektorer.

Søren Kolstrup (EL):

Jeg tror, vi går videre til næste spørgsmål, idet jeg blot konstaterer, at det forhold at have flere roller er meget krævende for en institution, og ministeren har meget, meget stor tillid til sektorforskningsinstitutionernes evne til, kan jeg forstå, at kunne varetage så mange forskellige roller.

Forskningsministeren (Birte Weiss):

Jeg har tillid til forskerne, og jeg har tillid til sektorforskningsinstitutionerne, og det er, når det kommer til stykket, et af de allerallervæsentligste spørgsmål i de mange debatter, vi fører her i disse måneder om, hvordan et samarbejde mellem det offentligt finansierede forskningsapparat, hvis jeg må bruge det udtryk, og private, der ønsker rekvireret forskning udført, skal være.

Dér er det naturligvis også vigtigt, at der inden for forskningsverdenen er selvjustits, og at man stiller meget skrappe krav til hinanden, og